

அழுதழுதே பழகிய
நினைவுகளில்
கழிந்த எம் சமிக் கம்
தற்போதும் சூணக்கமாய்..!

பலமில்லாத என மூட்டாள நண்பனே!
அபிவயிறு கிழிய
ஆண்டுக் கொருமுறை
கண்ணீர் நிறைத்து
கதறி அழுவதால்
பலனதேவாமில்லை..!

களமில்லாத கயவனே கட்ட
ஆட்சிக்கட்டிலில்
இப்போது ராஜாளியாய்..!

காலமெல்லாம் கலங்கியே
பழக்கப்பட்ட நீ யோ
இன்னும் விட்டில் பச்சியாய்..!

எதிர் வினகைகள் குறித்தே
யோசிக்கப் பழக்கப்பட்ட
எம் மௌகைகள்
வினகைகள் குறித்து
யோசிக்காமல்
இன்னுமா
மழுவங்கி நிற்கிறது.?

மூடமாய்
மூயலாமயையாய்
பலவீனமாய்
பயம் கொண்டதாய்
பழம் பெருமகைகள் பசீ
பலவீனங்கள் கண்டுகலங்கி

முட்டாளும் முயலாயும்
இன்னுமான் சூணங்கி நிற்பது.?

உனக்கு பின்னே
சட்டென ஓடத் துவங்கிய
சகூனி ஆமையே கட்ட
பந்தயக் களத்தில்
உன்னை விட முன்னே
முன்னறேயும் பறக்கிறது.!!

உலகிற்கே வழி காட்டும்
ஒளிவளம் ஜோதி
பல காலமாயும்
கிழிந்த உன் சட்டைப்பையில்
ஓட்டைக்கு நடுவே
ஓய்யாமாயும் நிற்கிறது.!

கடக்க வண்பிய
காட்டாறுகள்
பற்றியோசிக்காமல் ..!
பற்ற வண்பிய கரங்களைப்
பற்றி நசிக்காமல் ..!
இன்னுமான்
வருந்தி நிற்பது.?

யாசிப்பதை நிறுத்து.!
நசுப்பதை வளர்த்து.!
வாசிப்பதை துவக்கு.!
யோசிப்பதைப் பழக்கு.!

பந்தயம் இன்னும்
முடிந்து விடவில்லை..!
காலம் ஒன்றும்
கழிந்து விடவில்லை.!

பயமில்லாத தயவனாய்
மாற்றங்கள் படகைக் கும்
சந்ததிகள் கொண்ட
முன்னறிச்செல்ல
தடயைதேமில்லை..!

கடலுக்கு முன்
கலங்கி நிற்காதே!
பெரும் புயலாய் வீசும்
அலகைக்கு முன்னே
மருங்கி அழுகாதே..!

அதோ தளிகிறது பார்..!
அது மஸா நபியின்
கதைத்தடியாய் கட்ட இருக்கலாம்..!

அதை தக்கிப் பிடி!
அந்த ஒளி வளத்தில்
முன்னறிச்செல்ல..!

கரம் பிடித்து
மனித சமூகத்தை
வெற்றியின் பக்கம்
அழைத்து செல்..!

பயணத்தை துவக்க
உன் முதல் அடியை
தப்பாமால் இப்போதே
வலை..!

- Abbas Al Azadi